

کربلا بِمیرم بَه چه پایانِ خوشی

(کربلا بِمیرم، بَه چه پایانِ خوشی) ۲
مَنو با اون نِگات، آخِر تو می‌گُشی
بی خیالِ غِیر تو، خودِ تو عشقه
بی باوَرَم می خوام، همه باوَرَم بِشی

(زَدَم دل به دریای کربلا) ۲
دِلَم رفت ظَرْف‌های کربلا
شُد زنده باز، خاطِراتِ دل
(زنده باد آقای) ۲، کربلا

(یادِت گِردم، یادم گُن حسین) ۲
یادم گُن دلشادم گُن حسین
خَرابم آبادم گُن حسین
مَنو خودِت، آدم گُن حسین

(یا ابا عبدالله) ۶

کربلا بِمیرم، بَه چه پایانِ خوشی
مَنو با اون نِگات، آخِر تو می‌گُشی
بی خیالِ غِیر تو، خودِ تو عشقه
بی باوَرَم می خوام، همه باوَرَم بِشی

(زَدَم دل به دریای کربلا) ۲
دِلَم رفت ظَرْف‌های کربلا
شُد زنده باز، خاطِراتِ دل
(زنده باد آقای) ۲، کربلا

(یادِت گِردم، یادم گُن حسین) ۲
یادم گُن دلشادم گُن حسین
خَرابم آبادم گُن حسین
مَنو خودِت، آدم گُن حسین

(یا ابا عبدالله) ۲